

Rita (encara) aguanta

El Partit Popular, finalment, ha decidit obrir un “expedient informatiu” a Rita Barberà. Pel que sembla, l'ex-alcalde de València comença a tenir els dies comptats. Mariano Rajoy deu haver arribat a la conclusió que el preu que ha de pagar el seu partit en credibilitat –l'escassa credibilitat que encara conserva– és massa alt per continuar rient totes les gràcies a una de les seues dirigents predilectes. Diuen males llingües i rumors acumulats que Rajoy “deu massa coses” a Barberà. Això és difícil de calibrar. És cert que el líder del PP deu en part el seu càrrec al suport que li va prestar l'ex-alcalde. Potser és menys creïble que Rita Barberà sàpiga “massa coses” que el puguen comprometre. Més en sabia l'ex-tresorer Luis Barcenas i al final el partit el va deixar caure.

Siga com siga, els dies d'impunitat de Rita Barberà semblen comptats. Les proves que han anat acumulant-se a l'entorn del cas que segueix el Jutjat d'Instrucció número 18 de València semblen irrefutables. Les converses del cas que s'han publicat, aquesta vegada, amb permís del jutge la toquen de ple. Les acusacions de l'ex-regidora de Cultura María José Alcón no deixen gaire espai per al dubte. És possible que quan Alcón parlava telefònicament amb el seu fill i l'il·lustrava sobre la corrupció i el blanqueig de diners que perpetrava el PP de València volguera fer mal a la seua alcaldessa, però aquelles declaracions la comprometen seriosament. Per això, la “investigació” que pot acabar afectant Rita Barberà està ben justificada. Una investigació que acabaria derivant el cas cap al Tribunal Suprem si Barberà no renuncia a l'acta de senadora.

Quan la setmana passada es van conèixer amb detalls escabrosos algunes d'aquestes converses, Rita Barberà va convocar de nou la premsa per reafirmar la seua innocència i va insistir en el fet que la càrrega de prova correspon a l'acusació i no a l'acusat. D'acord. Això és l'estat de dret. Però en aquest cas la gravetat de les acusacions i de les proves mateixes comença a fer-se insuportable. Barberà no vol passar a la història com una de les dirigents corruptes del seu partit que han acabat davant dels tribunals o amb sentències de presó. Aquesta actitud pot ser tan justificable com es vulga, però ara el seu partit comença a pagar un preu massa alt per l'obstinació de l'ex-alcalde. En unes altres circumstàncies potser Rita Barberà aconseguiria més marge i obtindria més comprensió o més complicitat. Ara tot fa pensar que no serà així. La seua renúncia forçada marcarà un punt d'inflexió en la història amarga d'una manera d'entendre la política que la majoria dels valencians no volen tornar a patir.

La Galeria

- 71 LITERATURA**
Entrevista a Marina Espasa
- 72 LITERATURA** | J.D. Bezsonoff
Súplica als traductors
- 73 LITERATURA** | Lluís Bonada
Recuperació del paper dels enginyers de camins en la instauració del modern Estat liberal espanyol
- 74 MÓN EDITORIAL**
- 75 MÚSICA**
Joan Colomo saluda des dels cims
Xavier Aliaga
- 76 CINEMA** | Àlex Gorina
Peeping Powell a Sitges
- 77 TELEVISIÓ** | Toni de la Torre
Antologia
- 78 TEATRE** | F. Foguet i Boreu
L'escola nacionalcatòlica
- 79 ART** | Ricard Mas Peinado
Embalsamadors versus taxidermistes
- 80 ART** | Ricard Silvestre
El llegat dels Gaspar
- 81 GASTRONOMIA** | J. Fàbrega
Fetge amb mantellina

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.